

# כל הנשבעין פרק שביעי שבועות

## מה.

### עין משפט נר מצוה

**אחס שבעה העדות כו'.** זין שנחשד על שבעת העדות זין שנחשד על שבעת הפקדון שכפר ונשבע על שקר: **ואפי'.** נחשד על שבעת שוא שהוא רע לשמים עליה ולא לזכויות אפ"כ הוא נפסל על ידי לשבעות: **חורה שבעה למקומה.** בגמ' [מ"מ] מפרש לה: **כי לא אלו ואלו זאין.** לז"ד ליכנס שבעת שוא מזנייהם דלית זיקה דלינו משקר: **ונחשו באפילו.** זיק העשוי למעות: **ישבע בעל הבית.** (ט) שבעת היסת: **כל הפירות בידו ידו על העליונה.** ארישא פליג (ז) דקמתי ישבע בעל הבית שנתן לו את הדינר ואתא רבי יהודה למימר אין לרזין שבעה שאין דרך חנוני המוכר שלא בהקפה ליתן את הפירות עד שיקבל את הדינר: **מעות.** פירוט של נחשט: **כסא שאמר.** משנה היא נמשכת כתובות (דף פ"ו.) (א) במוציאה שטר כתובתה ומודה שקבל מןקתה ונמלא שאין לסמוך על שטר כתובתה ואם טוען בעל דנתקבלה כולה לא תפרע אלא בשבעה: **עד אחד מעידה כו' ומנכסין משועבדים ונפרעם שלא בפניו.** כוליה אכסא קיימי כסא שאין אחד מאלו נפרעו אלא בשבעה כך הימומין לא יפרעו כו' ובגמרא [למקן מה.] מוקי בימומין מן הימומין: **נפרעם שלא בפניו.** ששלח עדיין ליתמו והחנינו שאל ממנו אותו דינר ית להחמיר כנינו זה שלא לפטור בלא שבעה והמוס' למקן דף מה ע"ל ד"ה ישבע צה"כ שער אחר ע"ס (א) ד"ה כסא וכו' נמשכת כתובות בפוגמת כתובתה מוציאה שטר:

### תורה אור השלם

1. שבעת י"ד תורה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו וקח בקלוף ולא ישלם: שמות כ"י

### הגהות הב"ח

(א) בשנה מן לפועלי בסלע: (ב) רש"י ד"ה ישבע צה"כ שבעת היסת. ר"ב [מסר] ההתלה ושטר לו הלבון טעו והפירות בידו ולא הן עדיין ליתמו והחנינו שאל ממנו אותו דינר ית להחמיר כנינו זה שלא לפטור בלא שבעה והמוס' למקן דף מה ע"ל ד"ה ישבע צה"כ שער אחר ע"ס (א) ד"ה כסא וכו' נמשכת כתובות בפוגמת כתובתה מוציאה שטר:

### גליון הש"ס

בתנ"י ארבעים אב יש עדים. עין גז"כ פ"א דב"מ סוף סימן ג: רש"י ד"ה ישבע צה"כ שבעת היסת. עין למקן מה ע"ס ד"ה ישבע צה"כ שער אחר ע"ס (א) ד"ה כסא וכו' נמשכת כתובות בפוגמת כתובתה מוציאה שטר:

### רבינו הנגאל

כל הנשבעין שבתורה נשבע ולא משלמין כו'. מנא לן שנאמר ולקח בעליו ולא ישלם. מי שיליו לשלם לו השבועה: ואלו נשבעין ונטולין. השכיר. אמר רב נחמן אמר שמואל תקנות קבוצות שנו כאן עקרוה ליה שבעה וזו מבבל הבית ושדויה אשכרי משום כדי חייו דשכיר ומשום דבעל הבית טורד בפועלו ושוכח: ואמרוהו וליתן ליה בלא שבעה. ופיקוהו דבעתו זו כדי להפיס דעתו של בעל הבית: וליתן ליה בעדים. טריחא ליה מלתא: וליתן ליה מעיקרא שניהן רוצין בהקפה. בעל הבית שמה אין בידו מעות מצויות ואת ליתן לו שכרו מעיקרא נמנע ואינו שוכר. והשכיר שלא יצויאנו מעיקרא ויהיה עליו

**אחס שבעה העדות כו'.** זין שנחשד על שבעת העדות זין שנחשד על שבעת הפקדון שכפר ונשבע על שקר: **ואפי'.** נחשד על שבעת שוא שהוא רע לשמים עליה ולא לזכויות אפ"כ הוא נפסל על ידי לשבעות: **חורה שבעה למקומה.** בגמ' [מ"מ] מפרש לה: **כי לא אלו ואלו זאין.** לז"ד ליכנס שבעת שוא מזנייהם דלית זיקה דלינו משקר: **ונחשו באפילו.** זיק העשוי למעות: **ישבע בעל הבית.** (ט) שבעת היסת: **כל הפירות בידו ידו על העליונה.** ארישא פליג (ז) דקמתי ישבע בעל הבית שנתן לו את הדינר ואתא רבי יהודה למימר אין לרזין שבעה שאין דרך חנוני המוכר שלא בהקפה ליתן את הפירות עד שיקבל את הדינר: **מעות.** פירוט של נחשט: **כסא שאמר.** משנה היא נמשכת כתובות (דף פ"ו.) (א) במוציאה שטר כתובתה ומודה שקבל מןקתה ונמלא שאין לסמוך על שטר כתובתה ואם טוען בעל דנתקבלה כולה לא תפרע אלא בשבעה: **עד אחד מעידה כו' ומנכסין משועבדים ונפרעם שלא בפניו.** כוליה אכסא קיימי כסא שאין אחד מאלו נפרעו אלא בשבעה כך הימומין לא יפרעו כו' ובגמרא [למקן מה.] מוקי בימומין מן הימומין: **נפרעם שלא בפניו.** ששלח עדיין ליתמו והחנינו שאל ממנו אותו דינר ית להחמיר כנינו זה שלא לפטור בלא שבעה והמוס' למקן דף מה ע"ל ד"ה ישבע צה"כ שער אחר ע"ס (א) ד"ה כסא וכו' נמשכת כתובות בפוגמת כתובתה מוציאה שטר: **ישלם על שקר.** רישא דקרא שבעת ה' מהיה זין שניהם ולקח בעליו את השבעה ולא ישלם הנשבע שזכ כלוס: **הני הלכא נינהו.** בתמיה וכי הלכה למשה מסיני הו: **ומשום כדי חייו כו'.** בתמיה: **כי היכי דליסגרו ליה פועלים.** שאם ישבע הוא וליסגרו פועלים לא ימלא עוד פועלים למלאכתו שיגורו ממנו שהוא כופר בשכר פועליו: **כי היכי דליגריה בעל הבית.** שלח יחסדוהו בתובע **אגר.** אחר שקבלו: **צה"כ על כרחיה כו'.** פועלים כשהוא רזין להס: **שכיר נמי על כרחיה מוסגר.** שהוא רזין למזונות: **טורד בפועליו הוא.** שנתן שכר לכמה פועלים וכסבור שנתן לזה: **וליתני ליה בעדים.** יתקנו חכמים שלא יתן אדם שכר לפועל אלא בעדים ולא יבא לידו שבעה: **וליתני ליה מעיקרא.** ליתקון רבנן שנתן אדם לפועליו שכר שחרית עד שאל יתחילו במלאכה אלא מצע לערב לא יטול כלוס ולא מהא חס שבעה: **שניהם רוצים בהקפה.** צה"כ פעמים שאין מצויות לו מעות שחרית ופועל שלא יצוילא המעות עד הלילה לפרנסתו: **א**

**גדולות מכלל דאיבא קמנות.** תימה ללא דייק הכי צפרק השולח (גיטין דף לו.) **דלמור רש"ז** תקנה גדולה התקינו שהיו העדים מפרשין שמותיין בגיטין כו' ובהגהות קמא (ב"ק דף קג.) א"ר אליעזר בר לזוק תקנה גדולה התקינו שאם היתה היצאה ימירה על הקרן כו' וי"ל דהתם קרי ליה גדולות לפי שהיה זה לזרז גדול והכא דייק מדלמור שנו כאן: **עקרוה רבנן שבועה מבע"ל הבית.** אף על גב דכופר הכל פטור ללא נתקנה שבעת היסת עד זימי רב נחמן מ"מ על בעל הבית שייכא טפי ועוד דאפילו צמודה במקלט שדויה אשכרי: **בע"ל הבית שרוד בפועליו.** ולא פלוג זין פועל אחד ליש לו פועלים הרבה וזכרושלימי קאמר עסקיו מרובין: **וניתב ליה בלא שבועה.** וא"ת ולא יבא כרי של בעל הבית אלא כאיני יודע והינאח למ"ד דהשולח (ב"מ דף לו.) כרי עדיף אלא למ"ד לאו כרי עדיף אמאי וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה).

**ב"מ דף ק"ה.** וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה). וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה). וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה). וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה).

**ב"מ דף ק"ה.** וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה). וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה).

**ב"מ דף ק"ה.** וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה). וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה).

**ב"מ דף ק"ה.** וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה). וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה).

**ב"מ דף ק"ה.** וי"ל דהוי כמנה לי זידיק והלא אמר איני יודע אס החורתי לך דמידי לכו"כ דמוכח בהגהות בתרא (ב"ק דף ק"ה).